

Реєстровий номер: (2013) EWHC 3876 (QB)

Номер справи: HQ 13X03761
HQ 13X03762
HQ 13X03763

ВИЩИЙ СУД АНГЛІЇ ТА УЕЛЬСУ
ВІДДІЛ КОРОЛІВСЬКОЇ ЛАВИ

Королівські сули Англії
Адреса: Strand, London, WC2A 2LL

Дата: 09.12.2013р.

Я, Роберт Дж. Дуганс (Robert J. Dougans),
бакалавр гуманітарних наук (диплом з
відзнакою),

**ЗАСВІДЧУЮ СПРАВЖНІСТЬ ЦІЄЇ
ПОВНОЇ КОПІЇ ОРИГІНАЛУ
ДОКУМЕНТА.**

ДАТА ЗАСВІДЧЕННЯ:

9 грудня 2013 р.

компанія «Брайн Кейв» (Bryan Cave)

Компанія «БРАЙН КЕЙВ» (BRYAN CAVE)
Адреса: 88 WOOD STREET, LONDON EC2V 7AJ
Телефон: 020 3207 1100

Справу веде
СУДДЯ ТЕРНЕР

Сторони:

(1) КОСТЯНТИН КАГАЛОВСЬКИЙ
(2) КОМПАНІЯ «ВІЛКОКС ВЕНЧУРЗ ЛІМІТЕД» (WILCOX VENTURES LIMITED)
(Позивачі)

- i -

(1) КОМПАНІЯ «БАЛМОР ІНВЕСТ ЛІМІТЕД» (BALMORE INVEST LIMITED)
(2) КОМПАНІЯ «ІНВЕСТ ІНФО ОДИН ЛІМІТЕД» (INVEST INFO ONE LIMITED)
(3) КОМПАНІЯ «ІНВЕСТ РЕЙТІН ДВА ЛІМІТЕД» (INVEST RATING TWO LIMITED)
(4) КОМПАНІЯ «ІНВЕСТ МЕДІЯ ТРИ ЛІМІТЕД» (INVEST MEDIA THREE LIMITED)
(5) КОМПАНІЯ «ІНВЕСТ КРЕЙТИВ ЧОТИРИ ЛІМІТЕД» (INVEST CREATIVE FOUR LIMITED)
(6) КОМПАНІЯ «ІНВЕСТ ЕКТИВ П'ЯТЬ ЛІМІТЕД» (INVEST ACTIVE FIVE LIMITED)
(7) КОМПАНІЯ «КРЕДІТ ІНВЕСТБАНК Плс» (CREDIT INVESTBANQUE Plc)
(8) ОЛЕКСАНДР АЛЬТМАН
(Відповідачі)

Пан Джеймс Рамсен (James Ramsden) і пані Ребекка Дрейк (Rebecca Drake)
(за вказівкою компанії «Брайн Кейв»), як представники позивачів

Пан Роберт Леві (Robert Levy), адвокат, і пан Деніел Уорентс (Daniel Warents)
(за вказівкою компанії „Керман і Ко.” (Kerman & Co.)), як представники 8-го відповідача

Представники 1-го – 7-го відповідачів відсутні

Дати судових слухань: 9 - 12 вересня і 30 вересня 2013 року

Затверджене судове рішення

Відповідно до умов пункту 6.1 CPR PD 39A не дозволяється робити жодні стенографічні записи даного
судового рішення, а копії цієї версії наданого документа можуть вважатись автентичними.

РІШЕННЯ СУДДІ ТЕРНЕРА

Суддя Тернер встановив наступне:

ВСТУПНА ЧАСТИНА

1. Позивачі подали клопотання про взяття під варту пана Олександра Альтмана, восьмого відповідача, за неповагу до суду. Вони стверджують, що пан Альтман продовжує порушувати винесені розпорядження і постанови даного суду стосовно розголошення (повідомлення інформації) та заборони передачі активів.
2. Перший позивач, пан Костянтин Кагаловський, – український бізнесмен. У 2008 році разом з Володимиром Гусинським він створив в Україні телеканал «ТВі». Пан Кагаловський заявляє, що раніше цього року пан Альтман відіграв головну роль в рейдерському захопленні, метою якого було позбавлення пана Кагаловського повноважень контролю каналу «ТВі». Цей напад було здійснено з використанням сфальсифікованих документів, до яких входила підроблена довіреність, рішення ради директорів і протокол зборів ради директорів, що були використані у процедурі, яку в неофіційній лексиці називають «українським методом»¹.
3. Пан Кагаловський розпочав в Україні судові дії, щоб оскаржити дійсність передачі активів.² Розпорядження і постанови, умови яких, як стверджують позивачі, порушив пан Альтман, були видані Вищим судом на підтримку відповідних процесуальних дій в Україні. Вперше до даного суду було подано звернення тоді, коли стало відомо, що акції контролюючої компанії каналу «ТВі», а саме, ТОВ «Медіа Інфо» (далі за текстом також «товариство «Медіа Інфо»»), були передані компанії, яка є резидентом Великобританії, – «Балмор Інвест Лімітед» (Baltimore Invest Limited) (далі за текстом також «компанія «Балмор»»). Подальші постанови про заборону розпорядження активами були винесені для недопущення подальшого перерозподілу прав власності на акції товариства «Медіа Інфо», а семи компаніям, які, як вважається, були задіяні в такому перерозподілі, було пред'явлено вимогу повідомити інформацію стосовно таких акцій.
4. Підсумовуючи, позивачі стверджують, що пан Альтман є особою, яка фактично контролює дії відповідних семи компаній, кожна з яких, на їх думку, не виконала умови постанов та розпоряджень даного суду. Пан Альтман заперечує це. Таким чином, першим питанням, яке слід з'ясувати, є те, чи насправді пан Альтман має можливості впливу на деякі або всі ці компанії, чи, можливо, він є невинною жертвою інших осіб, які мали на меті наведення на нього підозр у змові, до якої він немає жодної причетності.
5. Якби суд встановив, що пан Альтман має необхідний обсяг повноважень для того, щоб контролювати дії деяких або всіх відповідних компаній, тоді б суд міг поміркувати над питанням, чи призвели його дії або бездіяльність до порушення будь-якого розпорядження чи постанови суду.

¹ Або «російським методом».

² Такі дії не дали бажаного результату в суді першої інстанції, і можна лише робити припущення (в чому у мене немає потреби) стосовно того, чи може оскарження призвести до повернення статків панові Кагаловському.

6. Доведення факту зневаги до суду покладається на позивачів, а критеріями доводів є норми кримінального законодавства за умови відсутності будь-яких виправданих сумнівів. Тому, у випадках встановлення мною фактів у справі в процесі прийняття даного судового рішення буде вважатись (в кожному з таких випадків, для уникнення зайвих повторень в тексті рішення), що я встановлюю відповідні факти з врахуванням вказаних вимог стосовно доведення і критеріїв доведення.
7. Всі основні події, з якими пов'язане клопотання позивачів, відбулись в цьому році, і всі дати (вказані без зазначення року), що згадуються в даному судовому рішенні, стосуються подій, які відбулись у 2013 році, за винятком випадків, коли спеціально вказується по-іншому.

ОБСТАВИНИ СПРАВИ

8. До 19 квітня другому позивачеві, компанії «Вілкоккс Венчурз Лімітед» (Wilcox Ventures Limited) (далі за текстом також «компанія «Вілкоккс»»), що знаходилась під контролем пана Кагаловського, належало 99% виданого акціонерного капіталу товариства «Медіа Інфо». Решта – 1% акцій належали панові Олегові Радченку. Надалі все мало змінитись.
9. 19 квітня державний реєстратор у м. Києві, що відповідає за ведення офіційних записів про товариство «Медіа Інфо» у державному реєстрі вніс до таких записів зміни про те, що компанії «Балмор» тепер належало 95% виданого акціонерного капіталу товариства, до яких також входила частка пана Радченка. Судячи з таких записів, здається, що пан Кагаловський втратив або відмовився від повноважень контролю каналу «ТВі» лише «одним помахом пера».
10. Позиція позивачів така, що компанія «Вілкоккс» не надавала згоди на передачу акцій чи внесення змін до записів товариства «Медіа Інфо» у державному реєстрі, а також, що їй не було повідомлено про звернення компанії «Балмор». Компанія «Вілкоккс» мала право на придбання частки пана Радченка в капіталі товариства «Медіа Інфо», однак, аргументує, що компанії не було повідомлено про намір пана Радченка продати або іншим чином передати його частку власності в капіталі товариства «Медіа Інфо», і вона не надавала згоду на будь-яку передачу акцій, що належали панові Радченку, будь-якій іншій стороні.
11. Передачу акцій було проведено з використанням сфальсифікованого, як вважають позивачі, протоколу зборів ради директорів компанії «Вілкоккс», які, як свідчать записи, відбулись 15 березня, і на яких компанія нібито мала намір заявити про намір продати свої акції в капіталі товаристві «Медіа Інфо». Як виявилось, підпис на такому протоколі поставила пані Ортодоксія «Доксія» Нікія (Orthodoxia "Doxia" Nikia), хороша знайома і колега пана Кагаловського. Вони обоє стверджують, що даний документ є підробкою, а поставлений в ньому підпис фальшивий.
12. Після того, як були підготовані і використані сфальсифіковані документи настав час для фізичного заволодіння приміщеннями телеканалу «ТВі». 23 квітня керівництво телеканалу витіснили з приміщень.
13. Того ж самого дня було засновано п'ять компаній: «Інвест Інфо Один Лімітед» (Invest Info One Limited), «Інвест Рейтін Два Лімітед» (Invest Rating Two Limited),

«Інвест Медія Три Лімітед» (Invest Media Three Limited), «Інвест Кріейтів Чотири Лімітед» (Invest Creative Four Limited) та «Інвест Ектив П'ять Лімітед» (Invest Active Five Limited) (далі за текстом також «компанії «Інвест»). Директорами компаній «Інвест» були наступні особи:

- i) «Інвест Один» – пан Аєн Тейлор (Ian Taylor) (здебільшого резидент Австралії);
- ii) «Інвест Два» – пан Кінг Говард Кордеро Енрікез (King Howard Cordero Enriquez) (здебільшого резидент Філіппін);
- iii) «Інвест Три» – пан Кінг Говард Кордеро Енрікез (King Howard Cordero Enriquez) (здебільшого резидент Філіппін);
- iv) «Інвест Чотири» – пані Ангеліка Елізабет Ліллі (Angélique Elizabeth Lilley) (здебільшого резидент Нової Зеландії);
- v) «Інвест П'ять» – пані Рейчл Емі Еріксон (Rachel Amy Erickson) (здебільшого резидент Австралії).

Ці компанії були засновані пані Оленою Туревич, громадянкою України, що працює представником із заснування компаній у Великобританії. Її безпосередні вказівки були заявлені компанією під назвою «Prime Consulting Ltd» (далі за текстом також «компанія «PCS»). Пан Альтман був зареєстрований одноосібним акціонером кожної з компаній «Інвест».

14. На той час компанія «Балмор» опинилась в хиткому становищі, отримавши повідомлення про те, що її буде виключено з реєстру компаній за неподання щорічної декларації (звіту). Відповідно, в той день, коли були захоплені приміщення каналу «ТВі», для компанії «Балмор» була підготована річна декларація. Зрештою, її було подано, і процедура виключення компанії з реєстру припинилась.
15. 24 квітня акції товариства «Медія Інфо» були передані компанії «Балмор». Пізніше їх було розподілено серед компаній «Інвест» в однаковій кількості. За період з 10 по 14 травня таку передачу акцій було зареєстровано в Палаті компаній Великобританії.
16. 25 квітня пан Альтман провів прес-конференцію в компанії пана Радченка, яку було записано на плівку. Сторони визнали і підтвердили правильність і точність перекладу всього того, що було сказано з цього приводу. В ході такої прес-конференції пан Альтман назвав себе фактичним власником компанії «Балмор». Пан Альтман повідомив, що він передбачав ймовірність судових дій не лише в Україні, але й також в Англії і Сполучених Штатах. Після прямого питання він заперечив той факт, що йому щось відомо про компанії «Інвест».
17. 26 квітня пані Туревич, представник із заснування компаній, відправила повідомлення електронною поштою компанії «Мейлбоксез Етц.», комерційній організації, що надає послуги з забезпечення адреси (для отримання кореспонденції та інших корпоративних цілей), з проханням надати код підтвердження існування компанії для компанії «Балмор», підкреслюючи терміновість такого прохання і повідомляючи про ризик того, що компанію може бути розпущено, якщо вона не отримає такого коду. Очевидно, що цей код був потрібен їй для того, щоб мати можливість подати прострочену річну декларацію. Невідкладної відповіді на таке

прохання не було, однак, 29 квітня компанія «PCS» відправила пані Туревич повідомлення електронною поштою, додавши до нього копію паспорта пана Альтмана.

18. Внаслідок таких подій позивачі вжили перший захід з ряду мір і заходів в даній юрисдикції, заявивши про свій намір не допустити розсіювання отриманих рейдерським шляхом акцій.
19. 8 травня відбулось перше слухання у цій справі за участю судді Блера (Blair), який за поданням позивачів видав постанову про заборону розпорядження активами, котра, по-суті, заборонила компанії «Балмор» передавати належні їй акції в капіталі товариства «Медіа Інфо» будь-якій третій стороні. До такої постанови було включено повідомлення про відповідальність, складене на типових для таких випадків умовах. В ньому передбачалось наступне:

"Якщо будь-яка особа, якій стане відомо про дану постанову, буде свідомо сприяти або дозволяти будь-яке порушення умов цієї постанови, це буде вважатись неповагою до суду. За такі дії відповідна особа може бути засуджена, взята під варту, оштрафована, або може бути накладено арешт на її активи."
20. Через п'ять днів, 13 травня, пан Альтман виплатив "Компаніям у Великобританії" суму в розмірі 17,97 фунтів стерлінгів за копії певних корпоративних документів, що стосуються компанії «Балмор», до яких входили: перше повідомлення в офіційному державному віснику (органі преси), подане 16 квітня 2013 року; друге повідомлення про відкликання звернення про виключення компанії з реєстру, подане 4 травня 2013 року, і річна декларація, подана 3 травня 2013 року.
21. Позивачі вважають, що час подання відповідних запитів паном Альтманом був не випадковим. У дату, що настала після дня винесення постанови про заборону розпорядження активами, в Україні святкувався "День перемоги", що вважається державним святом (офіційним вихідним днем) у країні. Деякі організації і компанії почали працювати аж у наступний понеділок, тобто в той день, коли пан Альтман звернувся до компанії «Балмор» з проханням надати відповідні документи. Пан Альтман заперечує, що такий час подання ним запитів може слугувати підставою для будь-яких висновків не на його користь. Він стверджує, що в той час йому не було відомо про відповідну постанову суду, і наголошує на тому, що в той період він знаходився у Сполучених Штатах, а не в Україні.
22. Тим часом, незадовго після 15 години 14 травня пані Туревич відправила повідомлення електронною поштою компанії «Мейлбоксез Етц.» (Mailboxes Etc), знову звертаючись стосовно отримання коду підтвердження існування компанії для компанії «Балмор», у відповідь на яке протягом години одержувач надав необхідну інформацію.
23. Вранці наступного дня пані Туревич відправила компанії «Мейлбоксез Етц.» повідомлення електронною поштою наступного змісту: *"Мені вкрай терміново потрібен лист суду, адресований компанії «Балмор Інвест Лімітед». Чи могли б ви знайти його, відкрити, відсканувати і відправити мені електронною поштою?"* незадовго після цього компанія «Мейлбоксез Етц.» відповіла: *"Здрастуйте, Олено, ми знайшли відповідний лист і відсканували його. Скан-копії додаємо до цього повідомлення ... "*

24. Пані Туревич практично відразу ж відправила повідомлення у відповідь, попросивши відсканувати постанову судді Блера і відправити їй електронною поштою. Незадовго після того компанія «Мейлбоксез Етц.» відправила пані Туревич повідомлення електронною поштою, додавши до нього лист від компанії «Брайн Кейв», адвоката позивачів, разом з копією судового рішення судді Блера від 8 травня 2013 з поясненням підстав, на яких він задовольнив клопотання про винесення розпоряджень і постанов проти компанії «Балмор».
25. 17 травня дану справу знову розглядав суддя Блер, який виніс постанови про заборону розпорядження активами у відношенні компаній «Інвест», визнавши факт здійсненої раніше передачі їм компанією «Балмор» акцій товариства «Медіа Інфо».
26. 19 травня пан Альтман відправив компанії «Брайн Кейв», адвокатів позивачів, повідомлення електронною з проханням відправити відповідні матеріали справи на його адресу в США і на наступну адресу електронної пошти: aka5662@gmail.com. Наступного дня, пан Карл Робінсон (Carl Robinson), один з партнерів компанії «Керман і Ко.», написав компанії «Брайн Кейв», повідомляючи, що його компанія очікувала вказівок діяти від імені компаній відповідачів, але ще необхідно було узгодити умови і *"провести фінансову та юридичну перевірку всіх шести компаній перед тим, як будуть виконанні будь-які офіційні дії від їх імені"*.
27. Зазвичай, на такому етапі на переписку між паном Альтманом і компанією «Керман і Ко.» небезпідставно мала б поширюватись дія права на збереження адвокатської таємниці, і, з самого початку, не було надано жодного повідомлення про документи, які б підтверджували, що відбувалось у відносинах між ними. Однак, під час слухання я погодився з клопотанням позивачів і визнав, що пан Альтман відмовився від такого права на збереження адвокатської таємниці, і що відповідні документи мають бути розголошені. Після винесення мого розпорядження, його було безрезультатно оскаржено шляхом звернення до одноосібного судді апеляційного суду від імені пана Альтмана з проханням надати дозвіл на оскарження такого розпорядження. Документи, які були зрештою розголошені на виконання мого розпорядження для зручності далі також згадуються як *"розголошені в результаті відмови документи"*.
28. З розголошених в результаті відмови документів вбачається, що саме пан Альтман уповноважив компанію «Керман і Ко.» відправити повідомлення електронною поштою від 20 травня компанії «Брайн Кейв». На перехресному допиті пан Альтман визнав, що він не отримував дозволу від пана Радченка чи будь-кого іншого. Того ж самого дня компанія «Мейлбоксез Етц.» відправила пані Туревич повідомлення електронною поштою наступного змісту:

"Ми отримали дві посилки – одну для пана Кінга Говарда Кордеро Енрікеза разом з конвертом, а іншу – для пана Аена Тейлора разом з конвертом. Чи бажаєте ви, щоб ми відправили їх вам сьогодні, чи краще зачекати до п'ятниці?"

Як нам вже відомо, пан Енрікез і пан Тейлор були номінальними директорами трьох компаній «Інвест».

29. Пізніше того ж самого дня пан Альтман відправив панові Робінсонові повідомлення електронною поштою наступного змісту:

"Шановний Карле, я надав вказівки працівникам лондонського офісу компанії «Балмор» відправити всі отримані оригінали судової документації на адресу вашого офісу..."

30. Наступного дня пан Альтман відправив панові Робінсонові повідомлення електронною поштою наступного змісту:

"Ви отримали документи стосовно компанії «Балмор»?"

На яке пан Робінсон відповів:

"Я поки-що нічого не отримав від компанії «Балмор». Буду вдячний, якщо ви переконаєтесь у тому, що відповідні матеріали відправлені нам."

Пізніше того ж самого дня пан Альтман сплатив "Компаніям у Великобританії" за копії річної декларації для компанії «Інвест Інфо Один Лтд», поданої 15 травня 2013 року, і річної декларації для компанії «Балмор Інвест Лімітед» від 23 квітня 2013 року.

31. Незадовго після того пан Альтман відправив панові Робінсонові наступне повідомлення електронною поштою, додавши до нього інформацію Компаній у Великобританії:

"Шановний Карле, як бачите, станом на 24 квітня я одноосібний акціонер всіх компаній «Інвест». Зважаючи на це, я можу надавати вам вказівки і найняти вас як юриста / адвоката. Прошу відправити мені ваш договір про залучення юриста / адвоката..."

32. У відповідь пан Робінсон повідомив панові Альтману, що він міг би приймати вказівки пана Альтман від імені відповідних компаній лише в тому випадку, якби він був їх директором або уповноваженим представником. Пан Робінсон відправив повідомлення електронною поштою з проханням надати йому необхідні дозволи від імені кожного з директорів компаній відповідачів:

"Шановний Олександр, ... Відповідно до прийнятої формальної процедури, як і кожна юридична компанія в Англії, ми зобов'язані проводити фінансову та юридичну перевірку наших клієнтів, яка, у випадку юридичних осіб, передбачає встановлення і підтвердження осіб всіх директорів та акціонерів. Нам буде необхідно, щоб ви взяли з собою на нашу зустріч (яка відбудеться у вівторок, 28 травня, о 16 годині) свій паспорт і та оригінал останнього рахунка на оплату комунальних послуг, відправленого на вашу поточну адресу. Тим часом просимо забезпечити отримання нотаріально засвідчених копій паспортів та рахунків на оплату комунальних послуг для кожного з відповідних директорів, а саме:

- пана Асна Тейлора
- пана Кінга Говарда Кордеро Енрікеза

- пані Ангеліки Елізабет Ліллі
- пані Рейчл Емі Еріксон ...

Просимо також надати засвідчену копію документа на підтвердження повноважень у відношенні компанії «Балмор Інвест Лімітед» та кожної з п'яти компаній «Інвест», наданих вам відповідним директором кожної з таких компаній, і відповідно до яких вам дозволяється надавати вказівки нашій компанії від їх імені...".

33. З самого ранку 22 травня пан Альтман відправив панові Робінсонові повідомлення електронною поштою наступного змісту:

"Все буде зроблено якнайшвидше."

34. Незадовго після цього пан Альтман відправив панові Робінсонові наступне повідомлення електронною поштою такого змісту:

"Шановний Карле, чи вважали б ви виправданим моє можливе рішення звільнити поточного номінального директора компанії «Балмор» і забезпечити призначення замість неї на таку посаду

1. мене

2. когось іншого зі статусом резидента Великобританії або України?"

35. Номінальним директором компанії «Балмор» була пані Рейчл Еріксон, яка проживала в Австралії. З отриманого від Палати компаній повідомлення вбачається, що 3 травня пані Еріксон відправила до Палати компаній повідомлення електронною поштою, в якому вона стверджувала, що її було призначено директором компанії «Балмор» без її відома і згоди. У суботу, 18 травня, пані Еріксон відправила повідомлення електронною поштою адвокатам позивачів, стверджуючи, що вона не має жодного відношення до відповідної компанії чи відповідальності у відношенні компанії і стала жертвою викрадення ідентифікаційних даних особи.

36. В той самий день, коли пан Альтман поцікавився доцільністю звільнення з посади номінального директора компанії «Балмор», у Палаті компаній було зареєстровано звільнення з посад відповідних директорів компанії «Балмор» і кожної з компаній «Інвест» (за винятком компанії «Інвест Кріейтів Чотири Лімітед», аналогічні дії у відношенні якої були відстрочені до 28 травня), а також призначення замість них пана Альтмана, як одноосібного директора.

37. 23 травня пані Туревич відправила компанії «Мейлбокsez Етц.» повідомлення електронною поштою наступного змісту: *"Прошу відправити всі великі теки документів, отримані від юридичної компанії «БРАЙН КЕЙВ», безпосередньо наступній особі: панові Карлу Робінсону, Відділ з питань судових дій ... компанія «Керман і Ко.»*

38. 29 травня позивачі з'ясували, що права власності на українське товариство «ТРС», дочірнє підприємство, яке повністю знаходилось у власності товариства «Медіа Інфо», і якому належала ліцензія на трансляцію каналу «ТВі», також були нещодавно

передані компанії, що має статус резидента Великобританії – «Кредіт Інвестбанк Плс» (Credit Investbanque Plc) (далі за текстом також «компанія «Кредіт»»), і виступає сьомим відповідачем. Відповідно, наступного дня позивачі домоглись, зокрема, винесення постанови про заборону розпорядження активами у відношенні компанії «Кредіт».

39. В обід 3 червня компанія «Мейлбоксез Етц.» відправила пані Туревич повідомлення електронною поштою наступного змісту:

"Ми тільки-що отримали від компанії «Брайн Кейв» листа для пана Гюнтера Єнса (Gunther Jens) і пана Кустера Карсена (Kuster Carsen) з компанії «Кредіт ІнвестБанк ПЛС». Просимо повідомити, що нам з ним робити."

Пані Туревич відразу ж попросила відправити лист компанії «Керман і Ко.», що й було зроблено.

40. 5 червня позивачі подали повідомлення стосовно клопотання про надання дозволу на пред'явлення звинувачень у виявленні зневаги до суду і встановлення підстав зневаги до суду у зв'язку з припущеним невиконанням компаніями відповідачами розпоряджень і постанов суду. Пан Альтман був включений як восьмий відповідач, і було позивачі стверджували, що він, практично завжди, був тією особою, яка має фактичну можливість контролювати дії компаній, які не виконали розпоряджень і постанов суду.
41. 7 червня відбулось слухання за участю судді Блера, який надав дозвіл на вручення панові Альтману клопотання про взяття під варту за зневагу до суду шляхом відправки відповідного повідомлення електронною поштою на адресу aka5662@gmail.com.
42. 19 червня суддею Флокс (Flaux) було винесено розпорядження про надання позивачам дозволу на вручення повісток пані Туревич і панові Робінсон для їх виклику в суд як свідків.
43. 20 червня компанія «Керман і Ко.» повідомила адвокатам позивачів про те, що вона отримала вказівки діяти від імені пана Альтмана.

ОБСТАВИНИ СПРАВИ, ЩО СТОСУЮТЬСЯ ПАНА АЛЬТМАНА

44. Пан Альтман наполягав на відсутності у справі достатніх доказів на безсумнівне підтвердження того, що він має можливість контролювати дії будь-якого чи всіх компаній відповідачів, і, з огляду на це, він не може нести відповідальності за зневагу чи нехтування, що стосується будь-яких ймовірних порушень відповідних розпоряджень і постанов суду.
45. Вперше пан Альтман сформулював свою відповідь на клопотання позивачів про взяття його під варту у своєму свідченні від 29 липня. Він стверджував, що його призначення директором компанії «Балмор» і директором та акціонером компаній «Інвест» було здійснено без його відома і згоди. Він розповів, що 12 квітня йому зателефонував пан Радченко і запропонував можливість стати інвестором каналу «ТВі», оскільки пан Кагаловський хотів позбутись більшої частини своїх акцій в контролюючій компанії – товаристві «Медіа Інфо». Панові Альтману було

запропоновано стати фактичним власником частки в розмірі 95% акцій в капіталі товариства «Медіа Інфо» через компанію під назвою «Балмор».

46. Приблизно 15 квітня він отримав від компанії «Вілкокс» відправлений службою доставки «DHL» документ, що був довіреністю, підписаною пані Нікією, довіреною особою і колегою пана Кагаловського, і який, як вважав пан, був справжнім. 17 квітня пан Альтман передав отриману від компанії «Вілкокс» довіреність панові Радченку у барі «Гарантіно», м. Київ. Він також повідомив, що потім пан Радченко пред'явив йому низку документів, які, як він сказав, панові Альтману необхідно було підписати від імені компанії «Вілкокс» для того, щоб зареєструвати передачу акцій товариства «Медіа Інфо», і які, як він сказав, стосувались довіреності, на основі якої панові Радченку надавались повноваження ставити підписи. Одним з таких документів був протокол зборів, який був пізніше використаний для здійснення передачі прав контролю у відношенні компанії «Балмор».
47. В пункті 19 свого першого свідчення від 28 липня 2013 року пан Альтман повідомляє:

"Вперше я дізнався про порушення справи у Вищому суді тоді, коли отримав листа датованого 17 травня 2013 року від адвокатів позивачів, компанії «Брайн Кейв», до якого додавалось дві постанови судді Блера, датовані тим самим днем. Я побачив, що такі постанови були внесені у відношенні компанії «Балмор» і п'яти компаній «Інвест», а не у відношенні мене особисто. Однак, оскільки я погодився стати фактичним власником компанії «Балмор», я вирішив з'ясувати своє положення з юридичної точки зору. Я звернувся до знайомої людини в Англії, яка порекомендувала мені звернутись до компанії «Керман і Ко.».

Він також повідомив, що вперше зателефонував компанії «Керман і Ко.» 17 або 18 травня. Свідчення пана Кермана були отримані для підтвердження того твердження, що пан Альтман вперше звернувся до його компанії 17 травня. Пан Альтман стверджував, що він надав панові Керману контактні дані пана Радченка. Пан Альтман наполягає на тому, що в той час йому ще не було відомо про те, що пан Радченко не міг мати законних повноважень на ті дії, які він виконав. (Пізніше пан Альтман і пан Керман змінили свої свідчення стосовно дати, в яку вони вперше спілкувались, стверджуючи, що насправді це відбулось на декілька днів пізніше – 20 травня).

48. Коли пан Альтман вперше дізнався про скарги пана Кагаловського стосовно шахрайського позбавлення його прав на акції в капіталі товариства «Медіа Інфо» і стосовно того, що довіреність компанії «Вілкокс» була сфальсифікована, пан Альтман, як він повідомив, невідкладно зв'язався з паном Радченком, який сказав, що він сам не менше, ніж пан Альтман, був приголомшений очевидною різкою зміною позиції пана Кагаловського, і що він звернеться безпосередньо до пана Кагаловського для вирішення цієї проблеми.

СУПЕРЕЧНОСТІ В ОБСТАВИНАХ СПРАВИ, ЩО СТОСУЮТЬСЯ ПАНА АЛЬТМАНА

Надання вказівок

49. У своєму першому свідченні пан Альтман стверджував, що його було призначено директором компанії «Балмор» і директором та акціонером компаній «Інвест» без його відома та згоди, а тому – неправомірно. Пан Керман звертав увагу у своєму свідченні на відсутність доказів того, що пан Альтман мав можливість контролю будь-яких дій компанії «Балмор».
50. Всупереч цьому, у своєму повідомленні електронною поштою, відправленому панові Робінсону 21 травня, розголошеному лише в ході слухання в рамках розголошених в результаті відмови документів, пан Альтман стверджував, що він міг найняти пана Робінсона і надавати йому вказівки від імені всіх компаній «Інвест», діючи на повноваженнях одноосібного акціонера. Незважаючи на те, що він в той самий час відправив панові Робінсону річну декларацію для компанії «Інвест Інфо Один Лімітед», він навіть не згадав про своє призначення акціонером без його відома та згоди.
51. На мою думку, у випадку, коли б пан Альтман був призначений акціонером без його волі, він би чітко повідомив про це компанії «Керман і Ко.», щоб з'ясувати можливі правові наслідки такої ситуації. Той факт, що пан Альтман заперечив те, що йому було відомо про існування компаній «Інвест» під час прес-конференції, не зменшує, як мені здається, ймовірності того, що він був задіяний у їх створенні і дальшій діяльності. На прес-конференції він не чекав питань про компанії «Інвест», оскільки він думав, що про них нікому невідомо, а отримавши відповідні питання, він вдався до обману.
52. Ні про що не свідчить також той факт, що під час прес-конференції пан Альтман двічі називав компанію «Балмор» як "Балмор *Інвестмент* Лімітед", а не "Балмор Інвест Лімітед". Я не надаю вагомого значення цій дуже незначній помилці, яка могла б кинути тінь сумніву при формуванні висновку стосовно того, чи мав можливість пан Альтман контролювати дії компанії.
53. На перехресному допиті пан Робінсон визнав, що пан Альтман не повідомив йому нічого такого про свій статус, що могло б викликати у пана Робінсона найменші підозри стосовно того, що пан Альтман не міг стати директором компанії «Балмор», а також, що в різних їхніх розмовах пан Альтман не повідомив йому нічого такого, що могло б наштотхнути пана Робінсона на думку про наявність яких-небудь перешкод чи ускладнень щодо виконання ним відповідних дій.
54. Пан Альтман затвердив повідомлення електронною поштою, відправлене компанією «Керман і Ко.» компанії «Брайн Кейв» 19 травня, в якому йшлося про те, що компанія «Керман і Ко.» мала отримувати вказівки (тобто, виступати адвокатом) від компаній. На перехресному допиті пан Альтман підтвердив, що він не отримував дозволу від пана Радченка чи будь-кого іншого перед відправкою такого повідомлення. З цього сміливо можна зробити висновок, що панові Альтману не потрібен був дозвіл чи затвердження іншої особи для того, щоб доручити компанії «Керман і Ко.» відправку відповідного листа від імені компанії, оскільки він вже мав необхідні повноваження і міг надавати такий дозвіл.

55. У відправленому панові Робінсону повідомленні електронною поштою від 22 травня пан Альтман висловив ідею про звільнення номінального директора і заміну її іншою особою. Це було б занадто сміливою пропозицією, якби він, в дійсності, не мав законної можливості контролювати компанію.

Посилки

56. Міру, в якій пан Альтман запевняв компанію «Керман і Ко.» стосовно його спроможності діяти від імені відповідної компанії можна частково помітити у розголошених в результаті відмови документах. Зокрема, дещо прояснює ситуацію та роль, як пан Альтман відігравав у відношенні документів, вручених компанії.
57. У своєму першому свідченні пан Альтман, загалом, повідомляв проте, як йому зателефонували його адвокати після 22 травня, щоб повідомити про те, що до їхнього офісу було доставлено посилки з документами, які, як виявилось, були відправлені відповідними компаніями. Вони не хотіли відкривати посилки, оскільки не отримали безпосередніх вказівок від компаній. Пан Альтман чітко дав зрозуміти, що такі посилки були отримані без попереднього повідомлення і вимоги. Якби так було насправді, це б свідчило про відсутність у пана Альтмана уявлень про те, що він мав будь-які можливості контролю дій компаній.
58. Однак, розголошені в результаті відмови документи свідчать зовсім про інше.
59. 20 травня пан Альтман відправив панові Робінсону повідомлення електронною поштою наступного змісту: *"Шановний Карле, я надав вказівки працівникам лондонського офісу компанії «Балмор» відправити всі отримані оригінали судової документації на адресу вашого офісу..."*. Наступного дня пан Альтман відправив панові Робінсонові повідомлення електронною поштою, запитуючи, чи пан Робінсон отримав документи стосовно компанії «Балмор». Пан Робінсон відповів, що він поки-що нічого не отримував від компанії «Балмор» і попросив пана Альтмана переконається у тому, що відповідні матеріали були відправлені.
60. У своєму першому свідченні пан Керман заявив, що він припустив, що пан Альтман зв'язався з паном Радченком, який надав відповідним компаніям адресу компанії «Керман і Ко.». Однак, у розголошених в результаті відмови документах нічого не згадується про пана Радченка у зв'язку з доставкою посилок (чи, в дійсності, як видно, з будь-чим іншим). Навпаки, пан Альтман недвозначно повідомив панові Робінсону, що саме він (тобто, пан Альтман) доручив працівникам офісу компанії «Балмор» відправити посилки. Пані Туревич надала вказівки компанії «Мейлбоксез Етц.» відправити документи компанії «Керман і Ко.». Вона не згадувала про те, що такі вказівки були надані паном Радченком, і на перехресному допиті також про це не згадувалось.
61. Під час перехресного допиту пан Керман повідомив, що до їхнього офісу продовжували доставляти нові посилки, і що він попросив пана Альтмана подбати про те, що це припинилось. Це не узгоджується з розголошеними в результаті відмови документами, з яких вбачається, що компанія «Керман і Ко.» просила відправляти їх документи. Розголошені в результаті відмови документи не містять жодного документального свідчення про будь-яке прохання до пана Альтмана подбати про припинення доставки документів.

Бездіяльність після дізнання про шахрайство

62. Важко пояснити, чому пан Альтман надав очевидно нелогічну відповідь стосовно того, що він не очікував свого призначення директором компанії «Балмор» і компаній «Інвест» та акціонером компаній «Інвест» без його відома і згоди. Було б резонно припустити, що він мав би невідкладно вжити заходи для того, щоб виправити своє становище або, принаймні, достеменно з'ясувати ситуацію. Пан Альтман покладається на лист від 24 липня, відправлений компанією «Керман і Ко.» до Палати компаній. Однак, його зміст досить нейтральний і стандартний, в ньому нічого не згадується про пана Альтмана чи про будь-які задіяні компанії. Слід також зауважити, що такий лист було складено більше, ніж через два місяці після тієї дати, в яку пан Альтман вперше звернувся до своїх адвокатів, і через декілька тижнів після того, як пан Альтман заявив у своєму першому свідченні, що він усвідомив, що "відбувається щось страшне і незрозуміле", коли компанія «Брайн Кейв» повідомила про те, що його призначено директором компанії «Балмор» і компаній «Інвест». Час подання і зміст цього листа викликають підозри стосовно спланованості.
63. У листі від 16 вересня компанія «Керман і Ко.» повідомляє, що її працівники телефонували до Палати компаній 21 червня, де їм повідомили, що у випадках виявлення шахрайства подається повний письмовий звіт. Здається, було проведено стандартну типову перевірку, і такий звіт не подавався. Ця обставина в жодній мірі не виправдовує пана Альтмана.
64. Пан Керман надав усні свідчення під час слухання справи. Він припустив, що неповідомлення даного питання Палаті компаній було пов'язане з побоюванням того, що на майно компаній може бути накладено заборону розпорядження, а це могло б позбавити пана Альтмана можливості здійснити запропоноване повернення переданих акцій. Таке пояснення було непереконливим. Пропозицію стосовно передачі акцій, отриманих паном Альтманом в результаті шахрайських дій, навряд чи можна було б легалізувати шляхом замовчування фактів. Правильне рішення в цій ситуації явно вимагає відкритості перед та чесності перед судом і Палатою компаній. За таких обставин неважко зрозуміти небажання пана Кагаловського приймати пропозицію стосовно повернення акцій.

Заява адвоката

65. Ще одну трудність створює ствердження пана Альтмана, що він начебто є бенефіціарним власником тільки компанії „Балмор”. Досі не було запропоновано жодного задовільного пояснення заяві, зробленій від його імені адвокатом, паном Де Марко, на судовому засіданні від 2 липня, про те, що його бенефіціарний інтерес у компаніях не обмежувався виключно „Балмор”. Відповідна інформація була отримана в ході нижченаведеного діалогу:

„ПАН СУДДЯ БЛЕР: Ви будете в подальшому виконувати накази?

ПАН ДЕ МАРКО: Ваша честь, ми виконуємо накази в такій мірі, як нам це дозволяють наші можливості. У випадках, коли зобов'язання не покладається на мого клієнта [пана Альтмана], воно покладається на ті компанії, над якими він не має контролю та не є їхнім директором, і в таких випадках – це буде свідченням від його імені – він не може коритися наказам.

ПАН СУДДЯ БЛЕР: Чи є Ваш клієнт бенефіціарним власником?

ПАН ДЕ МАРКО: Він є бенефіціарним власником компаній, Ваша честь, але вони йому не підконтрольні, і він доведе це у своїй відповіді.”

66. Свідчення пана Кермана щодо цього питання по справі можна в найкращому випадку охарактеризувати як суперечливі. Спочатку він заперечував факт існування такої заяви, однак був змушений відмовитися від свого ствердження, коли йому показали протокол судового засідання. Після цього він заявляв, що подібна заява все-таки була зроблена, але всупереч вказівкам клієнта, а пізніше змінив і цю точку зору. Зрештою, суду не було надано жодних матеріалів, які б свідчили про те, що адвокат під час вищевикладеного діалогу діяв не у відповідності до вказівок свого клієнта.
67. Втім, я повинен додати, що не хотів би перебільшувати користь, отриману мною від свідчень адвоката. Мої висновки по справі щодо статусу пана Альтмана у відношенні до компаній залишилися б незмінними незалежно від вищенаведеної заяви, а з іншого боку, ця заява сама по собі була б недостатньою для підтвердження моїх висновків.

Зникнення пана Радченка

68. Не існує жодних письмових доказів листування між паном Альтманом і паном Радченком у будь-який момент після проведення прес-конференції. Пан Альтман намагався пояснити цю обставину тим, що пан Радченко не дуже любить користуватися комп'ютером та електронною поштою, а написання листів зазвичай доручає своєму секретареві. Однак суду також не було пред'явлено жодних документів, написаних секретарем пана Радченка. Звідси випливає очевидний висновок: доказів письмового спілкування не було надано тому, що таке спілкування взагалі не мало місця, або тому, що в разі їхнього надання вони могли б суперечити свідченням пана Альтмана.
69. Присутність пана Радченка на прес-конференції, безумовно, в деякій мірі обґрунтовує підозри про його можливу причетність до припущеного позивачем рейдерського захоплення. Втім, вона не служить підтвердженням того, що він „смикав за ниточки” – як неодноразово прагнув переконати суд пан Альтман.
70. Насправді, надана паном Альтманом характеристика його відносин з паном Радченком була вкрай малоймовірною. Незважаючи на той факт, що він, за його власними словами, зустрічався з паном Радченком усього один раз на діловому заході, він не зробив жодної спроби перевірити на достовірність історію пана Радченка про те, що пан Кагаловський начебто намагався однобічно передати йому повний контроль над каналом „ТВі”. Така пасивність і відсутність цікавості виглядають просто неправдоподібно.
71. Окрім того, як видно з пред'явленого документа про відмову від права, пан Альтман давав розпорядження своїм агентам з явною впевненістю в тому, що він володіє усіма повноваженнями на заміну номінальних директорів без необхідності враховувати інтереси або навіть радитися з будь-ким іншим, включаючи і пана Радченка.

Підозри пана Девліна

72. Коли пан Альтман пропонував замінити директора компанії „Балмор”, це стало предметом внутрішніх обговорень серед працівників „Керман і Ко.”

73. 22 травня пан Робінсон надіслав своєму колезі, певному пану Девліну, електронне повідомлення наступного змісту:

„У нас немає жодних обмежень стосовно права на заміну директорів, тому її можна здійснити. Але чи буде така заміна, на Вашу думку, доцільною? Я вважаю, оскільки він є номінальним акціонером вищої ланки, тут нема чого приховувати, і він також є прийнятним для цієї посади, якщо тільки йому не буде виплачуватися фінансова винагорода, яка вплине на його податковий статус? Обговоримо цю тему пізніше.”

Слід зазначити, що в листі не було висловлено жодних сумнівів щодо повноваження пана Альтмана на заміну директорів, тоді як основна увага приділялася потенційним податковим наслідкам.

74. У відповідь пан Девлін написав:

„Я дійсно підозрюю, що АА ставить це запитання тільки з однієї причини: наші процедури перевірки на відповідність завдають йому немало клопоту при зборі необхідних підписів директорів – було б набагато легше, якщо він підписував усі документи самостійно.”

75. Окрім того, пан Девлін залишив такий прозорливий коментар:

„Я не думаю, що ми можемо або повинні рекомендувати йому що-небудь з приводу директорів доти, поки нам не стануть повністю відомі всі обставини та цілі заснування шести компаній. Якщо призначення директорів супроводжувалося деякими відхиленнями від норми, ми вправі припустити, що зняття їх з посади також проводитиметься неналежним чином, а це буде тільки лити воду на млин супротивника.”

Висловлені ним занепокоєння примушують замислитися, що саме в розпорядженнях, отриманих працівниками компанії від пана Альтмана, спричинило такі хвилювання. Пан Робінсон був не в змозі надати будь-яких чітких пояснень в ході його усного допиту з цього питання.

Хронологія подій

76. Як уже згадувалось вище, у пред’явленому документі про відмову від права відсутні ознаки того, що протягом періоду, якого стосується цей документ, пан Альтман казав своїм агентам про те, що його, вочевидь, „підставили”. Увесь цей час він поведився так, наче його повноваження діяти від імені компанії було цілком законним і необмеженим.

77. Під час перехресного допиту пан Альтман заявив, що він повідомив компанії „Керман і Ко.” про те, як його зробили акціонером без власного відома і згоди, але це повідомлення було здійснено ним лише після 19 червня (тобто по закінченні терміну дії документа про відмову від права). Нелегко зрозуміти, чому він так довго приховував цю інформацію – можливо, на той момент пан Альтман вирішив

доручити їм діяти в його інтересах, оскільки він як приватна особа вважав за необхідне стратегічно дистанціюватися від інтересів компанії з огляду на правові нововведення у Вищому суді.

78. Саме пан Альтман був тією особою, яка відкликала запланований договір з компаніями про представництво його інтересів у суді, хоча спочатку він же був ініціатором його укладення. До того ж, саме пан Альтман писав у повідомленні до пана Робінсона, що він скасовує свій візит до Лондону, оскільки бажає „відмежуватися” від компаній-відповідачів.

Великодушність пана Кагаловського

79. При розгляді свідчень пана Альтмана виникає питання, чому саме, на його думку, пан Кагаловський вимагає його відмови від прав на каналі «ТВі». Адже, кінець кінцем, пан Альтман під час надання свідчень визнав той факт, що відносини між ними «досить непрості», але навіть найбільш поблажливий спостерігач на основі свідчень у цій справі не дійшов би висновку, що пан Кагаловський загалом є людиною досить великодушною.
80. Пояснення, що його пан Альтман надав у своєму свідченні під присягою, для випадку, який можна було б прийняти за несподіваний прояв щедрості, полягає в тому, що компанія пана Кагаловського, «Томкінс Лтд.» (Tomkins Ltd), винна компанії пана Альтмана, «Юнікс с.р.о.» (Unix s.r.o.) (надалі «Юнікс») понад 305 000 фунтів стерлінгів, і що, можливо, він передав контроль над каналом «ТВі», виходячи з цих міркувань.
81. Пан Кагаловський у відповідь на цю заяву надав документи, які підтверджують, що ця сума була не позикою, а винагородою за відступлення дебіторської заборгованості.
82. Після цього пан Альтман погодився, що ця операція не була позикою, але заявив, що він використав цей термін просто як спрощений опис того, що мало місце насправді. Він погодився, що сума була сплачена у обмін на відступлення дебіторської заборгованості, але заявив, що компанія-дебітор була в поганому фінансовому стані і що ця заборгованість не мала жодної цінності. Дебітором було ТОВ «Енергоком» (надалі «Енергоком»). Позика не була погашена, незважаючи на той факт, що на момент передачі вона була прострочена більш ніж на 16 місяців. Не було жодних сумнівів у поганому фінансовому стані Енергокому. Юнікс відступила заборгованість на користь компанії «Бедфорд Ессет Менеджмент ЛЛС» (Bedford Asset Management LLC) (надалі «Бедфорд»), компанії, яка знаходилась в одноосібній власності пана Альтмана. «Енергоком» раніше позичила Бедфорд суму понад 160 000 доларів США, яка була погашена взаємозаліком проти вартості переданого кредиту.
83. Він заявив, що пан Кагаловський пообіцяв, що в разі придбання заборгованості він розпочне новий бізнес у галузі енергетики разом з паном Альтманом, і, скориставшись своїм політичним впливом, забезпечить повернення йому коштів з процентами. Ця угода, заявив пан Альтман, була укладена в усній формі під час подорожі на приватному літаку пана Кагаловського. Вона не була оформлена у письмовій формі.
84. Я не маю наміру припускати, нібито прийоми ведення бізнесу в Україні ідентичні до тих, що зазвичай використовуються у Великобританії, але я не можу погодитись з тим, що прийняття цього фактору вимагає відмови від будь-якого раціонального

аналізу.

85. Навіть якщо прийняти на віру, що відступлення заборгованості не мало практично жодної цінності, я не вірю, що:
- i) Пан Кагаловський був би настільки наївним, щоб у спробі відновлення рівноваги виконати в односторонньому порядку передачу своїх прав на каналі «ТВі», навіть нічим не натякнувши пану Альтману, що він має намір зробити; або
 - ii) Пан Альтман серйозно міг би вважати, що він саме це мав на увазі.
86. Щодо домовленості, яка нібито була укладена на борту літака, то, оскільки я мав можливість спостерігати за тим, як вони обидва давали свідчення, я переконався, що жоден з них не був би настільки наївним, щоб повірити іншому на слово, без письмового документального підтвердження, у цьому питанні, яке мало досить велику важливість.
87. Звертаю Вашу увагу на те, що у останньому свідченні від імені пана Альтмана припускається, що пропозиція по відношенню до передачі контролю над каналом «ТВі» була такою, що «Суд, добре розміркувавши, може дійти висновку, що пропозиція була занадто доброю, щоб бути правдивою». Такою вона і була, і саме так я вважаю.³

Застування компанії

88. Пані Туревич заявила, що пан Альтман заснував компанію «Балмор» (і всі компанії «Інвест»), скориставшись фотокопією свого паспорту для підтвердження своєї особи. Вказівки надавались компанією «Прайм Консалтинг Сервісіз Лд» (Prime Consulting Services Ld) (далі «ПКС»). Пан Альтман свідчить, що зробив фотографію свого паспорту і передав її пану Радченку, і пані Туревич надавалась саме ця копія. Я цілковито не виключаю, що так воно й могло бути, але участь пана Радченка і пана Альтмана не є взаємовиключними. Для того, щоб дійти висновку, що пан Альтман користувався необхідним рівнем контролю щодо цих компаній, мені немає потреби шукати підтверджень, враховуючи, до того ж, що пан Радченко не відігравав тут жодної ролі.
89. 23 серпня пані Туревич надіслала електронне повідомлення компанії ПКС з запитом інформації про особу, від чийого імені компанія діє. 4 вересня ПКС, після додаткового нагадування пані Туревич, ПКС зазначила, що надіслала неправомірне повідомлення на єдину відому їй адресу, lumpex@lenta.ru, з проханням надіслати відповідь ПКС або напряду пані Туревич.
90. 5 вересня 2013 р. у повідомленні, надісланому паном Андрієм Андрєєвим з адреси lumpex@lenta.ru було зазначено, що вказівки щодо компанії «Балмор» та компаній «Інвест» були отримані з електронної адреси aka5662@gmail.com. Ця адреса, безперечно, належить пану Альтману.
91. Від імені пана Альтмана було заявлено, з наданням обґрунтувань, що для належного тлумачення значення цього повідомлення необхідно виявити певну обережність. Підтвердження його походження немає. Його зміст не засвідчений жодним документальним підтвердженням. Пан Кагаловський міг би надалі докласти трохи більше зусиль для того, щоб з'ясувати його походження. Також подано скаргу щодо того, що це питання не було задано пану Альтману під час перехресного опитування, але це цілком справедливе зауваження нівелюється тим

³ Якщо ж «розміркувати» про це мав би пан Альтман, а не суд, то я впевнений, що для того, щоб повірити в правдивість цих своїх свідчень, пан Альтман мав би бути наївним понад усяку міру.

фактом, що під час відкриття засідання адвокат позивачів повністю озвучив це питання і попросив суд зробити висновки.

92. Якби електронне повідомлення від 5 вересня було єдиним доказом тої ролі, що відігравав пан Альтман, я не пристав би на думку, що воно є достатнім для того, щоб при застосуванні кримінально-процесуальної процедури доведення дійти висновку, що пан Альтман є головною дієвою особою. Однак це повідомлення не є єдиним доказом, а лише служить підтвердженням інших доказів проти пана Альтмана. Однак, для уникнення сумнівів, я зазначу, що це повідомлення не є необхідною або достатнім доказовою базою для моїх остаточних висновків з приводу цієї справи.
93. Пан Альтман подав клопотання (після завершення судового розгляду) про представлення нових доказів щодо електронно-цифрового підпису, який був наданий до Реєстраційної палати для його призначення на посаду директора компанії «Балмор» та компанії «Інвест». Незважаючи на заперечення позивача, я задовольнив це клопотання.
94. Електронно-цифровий підпис включає певні персональні дані, включаючи: колір очей, місце народження та номер паспорту (останні три цифри). Підпис, очевидно, був представлений пані Туревич. Підпис містить правильні дані щодо номеру паспорта пана Альтмана, але стверджується, що інформація, наведена щодо кольору очей та місця народження, є помилковою. Навіть з урахуванням того, що могла бути подана помилкова інформація, це не доводить, що пан Альтман не контролював ці компанії. Пані Туревич або Реєстраційна палата не в змозі були перевірити правдивість наданої інформації, отже, ця інформація не потребує особливої уваги. Загалом значущість цього аргументу є далеко не достатньою, щоб ослабити інші наявні докази, що свідчать про протилежне.
95. Від імені пана Альтмана заявлено, що існує нестача документальних підтверджень, які зв'язують його з діями пані Туревич, і що ані йому, ані від нього напяму не було надіслано жодних електронних повідомлень. Це справедливо, але таких повідомлень не було і щодо жодних інших осіб (включаючи пана Радченка), і остаточним вірогідним поясненням є те, що особа, яка ініціювала процес, намагалася якомога більше дистанціюватися від нього. Виходячи з наявних доказів, я впевнений, що цією особою був пан Альтман.
96. Пан Альтман покладається на той факт, що адреса, надана в реєстраційних матеріалах компанії, є її попередньою адресою, 11 Кінгдом Брідж Роуд (11 Kingdom Bridge Road), тоді як на той час адресу було змінено на 9 Кінгдом Брідж Роуд (9 Kingdom Bridge Road). Якби доказова база у цій справі не була настільки міцною, то такої розбіжності могло б вистачити для виникнення певних сумнівів, але, базуючись на всіх зазначених вище причинах, я вважаю, що різниця в адресі може пояснюватись простою помилкою або збоєм зв'язку. Значущість цього доказу є дуже невеликою, щоб посягти в мене будь-які сумніви щодо основних питань.
97. Крім того, він заявляє, що участь компанії «Інвест» не має великого сенсу, оскільки більш підходящим способом для розпорошення контролю над каналом «ТВі» було б використати юрисдикції, в яких прозорість бізнесу є меншою, ніж у Великобританії. Хай так, але в цій справі мною були виявлені ознаки шахрайства, і можливість його більш ефективного виконання не збільшує і не зменшує вірогідності того, що за цим стояв пан Альтман.

Довіреність

98. На підтримку заяви про те, що пан Радченко, нібито, «підставив» пана Альтмана, була надана «довіреність» від 9 грудня 2011 р., нібито видана пану Радченку щодо «Балмор». Однак значущість цього документу для доказу позиції пана Альтмана була зведена нанівець. Зокрема, її умови не перешкоджають іншим особам (включаючи пана Альтмана) користатися жодними іншими повноваженнями по відношенню до компанії «Балмор» або здійснювати над нею контроль, і в будь-якому випадку, не стосується жодних інших компаній-відповідачів. Спроби пана Кермана під час перехресного допиту довести, що цей документ є суттєво важливим для обґрунтування позиції пана Альтмана, були непереконливими. Його непохитна віра в чинність цього документу вже задовго після того, як особа, що його підписала, пані Рейчел Еріксон (Rachel Egickson), поскаржилася (і йому було про це відомо) про те, що стала жертвою шахрайства при підтвердженні особистості, була, щонайменше, надміру оптимістичною.
99. В своїй заяві під присягою пан Керман заявив, що той факт, що пан Альтман став де-юре директором, свідчить на його користь. Адже, якби він був фактичним директором, навіщо йому було б здобувати офіційне підтвердження своєї посади? Однак документи, надані з приводу відмови від права, дають відповідь на це питання. Підозри пана Девліна про те, що процедури перевірки законності, що застосовуються компанією «Керман і Ко.», загнали пана Альтмана в глухий кут, були цілком слушними. Пан Альтман бажав, на цьому етапі, віддавати розпорядження від імені компаній, але він чудово знав, що директори були фальшивими, і йому довелося зняти їх з посад, щоб набути повноваження для особистого подання розпоряджень.
100. Жодних інших вірогідних пояснень ініціативи пана Альтмана надано не було. Пані Еріксон була замінена на посаді директора за розпорядженням ПКС до Т&Т, тобто, я переконаний, через той самий канал подання повідомлень, через який 20 травня пан Альтман доручив надіслати документи до компанії «Керман і Ко.». Ніде в доказах не йдеться про участь пана Радченка в цій операції.

Зміна в планах

101. Я цілком певен, що пан Альтман почав відсторонюватись від своєї участі в компаніях після консультації з адвокатами в Києві наприкінці травня. До цього він цілком охоче вдавався до всіх дій, необхідних для надання компанії «Керман і Ко.» розпорядження від їхнього імені. Його заперечення непереконливі.
102. У електронному повідомленні від 22 травня 2013 р. пан Керман конкретно посилається на «детальну інформацію, яка нам знадобиться для того, щоб Ваші юристи в Києві надали нам всі ці матеріали». У відповідь пан Альтман не зазначає, що насправді, він не хоче зв'язуватись з юристами в Києві. Навпаки, в своєму електронному повідомленні від 24 травня він зазначає: «Я сьогодні проведу всі необхідні зустрічі в Києві».
103. Я певен, що, незважаючи на заперечення під присягою, пан Альтман бачився зі своїми юристами 24 травня і саме на їхню пораду він різко змінив свою позицію щодо ролі, яку він відігравав в цих компаніях.
104. Під час перехресного опитування пан Альтман заявив, що єдиним, з ким він зустрівся в Києві щодо зазначених питань, був пан Радченко, який нібито запевнив його, що цими справами опікуються його власні юристи. Я йому не вірю.

Кредіт

105. Докази на користь того, що пан Альтман контролює компанію «Кредіт», є дещо

непрямими, але в цілому переконливими. Докази того, що пан Альтман контролює компанії «Інвест», є незаперечними. Юридичною адресою компанії «Кредіт» (насправді, юридичною адресою всіх інших Відповідачів) є приміщення, які знаходяться у власності компанії «Мейлбокsez Етц.» (Mailboxes Etc). Фактичною контактною адресою «Кредіт», через агента, який її заснував, також є «Керман і Ко.» Компанії «Інвест» та «Кредіт» брали участь в тій самій афері. Документація «Кредіт» була надіслана «Керман і Ко.» на запит пані Туревич таким же чином, як і від компаній «Інвест» і можна з цілковитою підставою дійти висновку, що вони надійшли від ПКС і, в остаточному підсумку, від пана Альтмана. І, нарешті, слід пригадати, що на слуханні від 2 липня адвокат пана Альтмана послався на нього як на фактичного власника компаній, не зробивши спроби відділити «Кредіт» як єдиний виняток.

Оплата рахунків

106. Рахунок-фактура компанії «Керман і Ко.» був адресований самому пану Альтману, і його оплату здійснила компанія «МАОТ ЛЛС» (MAOT LLC), яка знаходилась у власності пана Альтмана, заплативши за роботу, здійснену по відношенню до компанії.

ІНШІ ПИТАННЯ

107. Чимало часу знадобилось протягом слухання під час перехресного опитування, коли від імені пана Альтмана дуже жваво висувались аргументи щодо аспектів справи, певна частина яких виявилась просто юридичними глухими кутами, а інші – вкрай незначними. Отже, в ході прийняття рішення з приводу того, чи обов'язок доведення того факту, що пан Альтман виявляв і виявляє зневагу до суду, був виконаний позивачами, я пропоную виділяти невеликий час для розгляду тих аспектів доказів, які я вважаю за мало важливі або неважливі.
108. Крім того, я вважаю, що розгляд кожного з доводів, наведених сторонами, з приводу другорядних питань, пов'язаних з цим клопотанням, не повинен відволікати від моїх висновків з основного факту і відповідних умовиводів, які мають бути зроблені у зв'язку з ним. Отже, той факт, що в цьому об'ємному викладенні аргументації сторін я не посилався на кожне з тверджень та письмових заяв, які були ними надані, не слід тлумачити як неповагу до роботи їхніх авторів або ознаку того, що я не ознайомився зі змістом цих документів. Однак розширення вже й без того об'ємного судового рішення у спробі долучити до нього кожен нюанс аргументації, на мій погляд, призведе до зменшення його ефекту або навіть до негативного результату.

Правдивість свідчень пана Кагаловського

109. Пан Кагаловський давав свідчення при тривалому перехресному опитуванні стосовно його особи і, зокрема, стосовно висновків судді Рамоса у судовому процесі проти пана Кагаловського за позовом пана Гусинського, який стверджував, що пан Кагаловський нібито привласнив його права на каналі «ТВі». Поведінка пана Кагаловського з цього приводу насправді була піддана суворій критиці у судовому рішенні. Приймавши цей доказ повністю на віру, справедливим було визнано твердження, що пан Кагаловський є безцеремонним, жорстоким та хижим бізнесменом, чий свідчення, щонайменше у цій справі, не варті довіри.

110. Все це було б досить актуальним в тому випадку, якщо би був будь-який серйозний спір щодо первинного факту, щодо якого було скликано це судове засідання для винесення рішення, та щодо якого свідчення пана Кагаловського були суттєвими. Однак, доказова база, на якій були засновані твердження про неповагу щодо пана Альтмана, є, в дуже значній мірі, незалежною від внеску пана Кагаловського.

111. Пан Леві Кв.К. від імені пана Альтмана запитав пана Кагаловського про те, чи доручив останній будь-кому здійснити реєстрацію по відношенню до компаній «Балмор» або «Інвест». Після наполегливого запиту від суддів, він був не в змозі ідентифікувати будь-які докази, які могли б підтримати висновок і визнав, що пан Альтман не просував позитивну справу в цьому відношенні. Чому саме пан Кагаловський, як тверезий бізнесмен, був мотивований передати власний контроль над «ТВі» лише для того, щоб незабаром порушити судову справу щодо повернення контролю, залишається непоясненим. Заслухавши свідчення пана Кагаловського, я впевнений, що, незважаючи на висновки судді Реймос, він не був замішаний у процесі, за допомогою якого в травні цього року було захоплено контроль над «ТВі».

112. В ході перехресного допиту пана Кагаловського виникло питання щодо статусу пана Радченка, та відносин між ними. Пан Кагаловський стверджував, що пан Радченко мав дуже низький статус, та що ніщо не вказувало на те, що він володів 1 % акцій та був директором «Медіа Інформ». З іншого боку, пан Альтман висунув припущення про те, що пан Радченко був одним з довірених заступників пана Кагаловського. На мій погляд, однак, вірність цього припущення суттєво не поліпшить становище пана Альтмана. За відсутності будь-яких достовірних обґрунтувань щодо рішення пана Кагаловського в односторонньому порядку позбавити себе контролю над телевізійною станцією, не має великого значення той факт, чи мала раніше одна з тих осіб, які були залучені до процесу позбавлення пана Кагаловського контролю над станцією, впливе та довірене положення. Незалежний доказ того, що пан Альтман мав контроль над компаніями, є занадто міцним для того, щоби бути знівельованим супутнім розглядом ролі містера Радченка, якою б вона не була.

113. Від імені пана Альтмана, адвокат, при проведенні перехресного допиту пана Кагаловського, дослідив питання про те, як журналістам на прес-конференції могло бути відомо про існування компаній «Інвест». Пан Кагаловський заявив, що інформація була передана паном Княжицьким, одним з компаньйонів пана Кагаловського, журналісту. Він не забажав назвати журналіста, але в кінцевому підсумку визначив журналіста як певного пана Бігуса. З боку пана Альтмана було багато зроблено для тривалого приховування цього доказу та заявлених недоліків у розкритті інформації, яку пан Кагаловський раніше передав своїм адвокатам щодо цього питання.

114. Проте, на користь пана Альтмана слугує той факт, що я не надаю ніякого ваги тому факту, що, як передбачається, було передано пану Бігусу як доказ причетності пана Альтмана до компаній «Інвест». Така причетність наочно демонструється іншими доказами у справі, до якого я посилався, та які, в свою чергу, не залежать від істинності або точності доказів пана Бігуса.

115. Таким чином, усі спроби оскаржити достовірність свідчень пана Кагаловського не змогли переконати мене в тому, що, незважаючи на негативність, яку можуть створювати навколо його персони, ця персона надала мені реальну допомогу у вирішенні важливих питань по даній справі.

Достовірність свідчень пані Нікії

116. Пані Нікія також стала об'єктом сильно несприятливого коментарю в рішенні нью-йоркського суду. Вона була змушена пройти інтенсивний перехресний допит щодо надійності її свідчень, при чому було зроблено посилання до рівень правопорушення, в якому її було звинувачено в ході розгляду. Вона заперечувала підписання доручення, та ці заперечення підтверджувались експертним звітом, пред'явленого від імені заявників. Пан Альтман оскаржує прийнятність звіту, але, навіть за відсутності цього звіту, я би прийняв докази пані Нікія щодо цього питання. Знову ж таки, відсутність мотиву є потужним фактором в моїх міркувань, і я мав можливість почути її усні свідчення з цього питання. Я задоволений тим, що її підписи були підроблені.

Достовірність свідчень пані Москаленко

117. Пані Москаленко, український адвокат пана Кагаловського, була піддана перехресному допиту від імені пана Альтмана. Допустимість її доказів, її незалежність та її професійні судження також були піддані сумніву. Тим не менше, я не бачу істотної різниці, яку її свідчення можуть становити для міцності справи проти пана Альтмана, і відтак відмовляюся виносити будь-яке подальше рішення щодо статусу зазначених свідчень.

Поведінка «Брайн Кейв ЛПП»

118. Постійні і напружені зусилля були також зроблені з боку пана Альтмана для оскарження сумлінності адвокатів позивачів. Звинувачення варіювалися від спотворення доказів по заяві про заморожування рахунків, до застосування неадекватних заходів для збирання доказів. Найбільш стійкий напад був спрямований на засоби, за допомогою яких було виявлено, що пан Альтман використовував веб-сторінку «companiesintheuk.co.uk» для отримання доступу до інформації про компанії «Балмор» та «Інвест Ван» в травні місяці. Я не знайшов підтвердження для жодного із зазначених звинувачень, та навіть в разі наявності таких підтверджень, вони б мало допомогли мені у вирішенні питань, пов'язаних із порушенням, що закидається пану Альтману.

РЕЗЮМЕ

119. Деталь мого аналізу викладена вище, але, для зручності посилання, найбільш характерні фактори, які приводять мене до висновку, що пан Альтман був контрольний розумом відповідних компаній, можна резюмувати наступним чином:

- i) Якщо пан Альтман дійсно був «підставлений», як він стверджував, то він би зробив набагато більш енергійні зусилля для того, щоб встановити, що сталося. Його тривала пасивність свідчить про відсутність цікавості, яка адекватно пояснюється тільки висновком про те, що він чудово знав про причину формування компаній, та про функції таких компаній.
- ii) Адвокат пана Альтмана, пан де Марко, визнав, що його клієнт був фактичним власником компанії, але не були надані адекватні пояснення щодо того, яким чином здійснювалась ця поступка, якщо не за вказівкою.

iii) Пан Радченко виходить з поля зору після появи на прес-конференції. Не заслуговує довіри твердження щодо відсутності доказів, які підтверджують заяву пана Альтмана про те, що вони продовжили взаємодіяти після цього. Пояснення про те, що пан Радченко використовував електронну пошту та комп'ютери без перевищення розумних меж, було одночасно зручним та брехливим.

iv) Розкриття відмови показує, що саме пан Альтман керував доставкою коробок із документами від компаній.

v) Пан Альтман взяв на себе відповідальність за вжиття заходів для збереження компанії «Керман і Ко.» для компаній, без залучення інших осіб.

vi) Пан Альтман заплатив за роботу, виконану від імені компаній, через свою власну компанію «МАОТ ЛЛС».

vii) Протягом періоду, який охоплюється розкриттям відмови, за паном Альтманом не було зафіксовано жодних побоювань щодо ризику, якому він був підданий; незважаючи на те, що в своїй першій письмовій заяві під присягою він вказав на усвідомлення того, що станом на 5 червня «відбувалось щось зловісне».

viii) Пояснення пана Альтмана щодо того, чому він вважав, що містер Кагаловський буде мати намір передати контроль над «ТВі» не були ані достовірними, ані послідовно визначеними.

120. Незважаючи на комбінований ефект цих доказів, різні моменти, визначені від імені пана Альтмана, до найбільш значимих з яких я вже конкретно посилався, були недостатніми для формування у мене розумних сумнівів в тому, що пан Альтман був, в будь-які важливі моменти часу, контролюючим розумом компаній. Однак, залишається питання щодо того, чи були дії та упущення пана Альтмана в цій якості причиною його неповаги до суду у відносинах, на які покладаються позивачі.

НЕПОВАГА

121. Я пропоную поступово розглядати кожен з перших трьох тверджень про неповагу.

1. Торгівля акціями компанії «Балмор Інвест Лімітед» в якості її фактичного директора та контрольного розуму, в порушення умов пункту 4 Наказу від 8 травня 2013 р. у вигляді передачі цих акцій рівними траншами до Другого - Шостого Респондентів.

122. В Розділі 4 цього Наказу передбачено:

«До Дати Повернення 7 червня 2013, Відповідач не повинен -

(1) Передавати будь-яким третім сторонам, кандидатам, посередникам або агентам будь-які акції в Українській компанії «Медіа Інфо ЛЛС»;

(2) Робити предметом іпотеки, застави, позичати або іншим чином використовувати акції «Медіа Інфо ЛЛС», коли існує можливість втрати безпосереднього та постійного контролю над цими акціями.»

123. Питання про часові проміжки займає центральне місце в цьому твердженні. Хоча я переконаний, що пан Альтман є відповідальним за передачу усього випущеного акціонерного капіталу компанії «Балмор» до кожної з компаній «Інвест» рівними траншами, я вважаю, що ця операція вже була завершена до оформлення наказу 8 травня. Позивачі стверджують, що в проміжку між 10 та 14 травня компанія «Балмор» «завершили» передачу своїх акцій в компанії «Медіа Інформ» до компаній «Інвест», включаючи реєстрацію такої передачі в «Будинку Компаній». Тим не менше, я приєднуюсь до аргументації, висунутої від імені пана Альтмана, про те, що передача акцій, проводиться, в найпізнішому випадку, після реєстрації передачі компанією в своєму реєстрі акціонерів. Подача річний звіту до «Будинку Компаній» не є завершальним етапом операції. Операція була вже завершена до оформлення наказу від 8 травня. Відповідно, це твердження я знаходжу таким, що діє на користь пана Альтмана.

2. Незабезпечення розкриття, наказаного компанії «Балмор Інвест Лімітед» відповідно до пункту 5 Наказу від 8 травня 2013 р., діючи в якості фактичного директора та контрольного розуму, та далі приблизно з 30 травня 2013 р. в якості єдиного Директора.

124. З причин, наведених мною, я вважаю, що пан Альтман був «відповідальним співробітником» в межах наказу. Однак, наказ передбачав підтвердження того, що передача акцій в «Медіа Інформ» не відбувалось. Я вважаю, що така передача вже відбулася на момент, коли пан Альтман був повідомлений про наказ, та що, відповідним чином, таке підтвердження не може бути надано. Якби наказ було здійснено на більш широких умовах, що включають, наприклад, вимогу про те, відповідальний співробітник повинен надати докладну інформацію про будь-яку передачу, яка вже мала місце, то пан Альтман скоїв би порушення. Проте, в контексті судової заяви, з мого боку було б неправильно інтерпретувати наказ як такий, що охоплює більше, ніж вбачається при прочитанні.

3. Передача власності в Українській компанії «TRS» до Сьомого Відповідача, діючи в якості фактичного директора та контрольного розуму, у порушення Наказів від 8 та 17 травня 2013 р., коли компанія «TRS» повністю належала до, та, відповідно, входила до складу системи розподілу акцій «Балмор Інвест Лімітед» та/або Другого - Шостого відповідачів, з яких Олександр Альтман був також на той час Єдиним Директором.

125. Розділ 4 Наказу від 17 травня передбачає:

«До Дати Повернення, або подальшого наказу суду, Відповідачі не повинні -

(1) Передавати будь-яким третім сторонам, кандидатам, посередникам або агентам будь-які акції в Українській компанії «Медіа Інфо ЛЛС», або в Англійській компанії «Балмор Інвест Лімітед», або в будь-якому з їх власних Статутних капіталів:

(2) Робити предметом іпотеки, застави, позичати або іншим чином використовувати акції «Медіа Інфо ЛЛС», «Балмор Інвест Лімітед», або будь-якому з їх власних Статутних капіталів, з тим , щоб втратити безпосередній та постійний контроль над цими акціями».

126. Позивачі стверджують, що передача акцій до компанії «TRS» з метою кредитування була порушенням цих наказів.

127. Слід пригадати, що «TRS» мала внутрішній ліцензію, згідно якою «ТВі» було дозволено здійснювати трансляцію, та була дочірньою компанією «Медіа Інфо ЛЛС». Право власності на ліцензії було, як кажуть заявники, невід'ємною частиною активів та гудвілу «Медіа Інфо ЛЛС». Цей факт я готовий прийняти як такий, що відповідає дійсності, але перешкода, з якою вони стикаються, полягає в тому, що накази відносяться до акцій, але не до активів або ділової репутації.

128. Позивачі покладаються на справу «Гемплтон Іншуаранс Лімітед проти Томас» [2013] EWCA Civ 35, в якій судовий наказ про заморожування завадило розпорядженню «майном та активами» компанії, проти якої такий наказ був спрямований. Заявлені порушники в цьому випадку створили компанію-фенікс для переведення до неї бізнесу компанії, вказаної в наказі. Вони стверджували, що гудвіл не було включено до наказу про заморожування, або, у всякому разі, що без його безпосереднього згадування в наказі, не було достатньої точності або впевненості в цьому відношенні.

129. Апеляційний суд не погодився. Суддя Рікс Л.Дж. дотримувався положень розділу 18:

«Той факт, що ділова репутація (гудвіл) є нематеріальною, не робить її в меншій мірі активом, порівняно із іншими нематеріальними активами, такими, як рухоме майно у вимогах. В цьому аспекті немає відповідних підтверджень.»

130. Проте, ця інстанція не може витримати вагу, яку заявники прагнуть покласти на її плечі. Якби накази в цьому випадку були сформульовані таким чином, щоб поширюватися на активи, але не акції, тоді мені було би легко зробити висновок, що передача акцій в «TRS» була порушенням. Проте, накази обмежені в своєму масштабі до акцій названих компаній, та не поширюються на їхні активи в цілому. Відповідно, незважаючи на те, що передача була проти духу наказу, це не дорівнювало порушенню, і в контексті заяви про порушення судового розгляду було би неправильним застосовувати не виправдано цілеспрямоване тлумачення.

131. Я пропоную розглядати інші твердження про неповагу разом, оскільки, хоча я розглядав їх окремо, існує певна ступінь перекриття, яка, на мій погляд, означає, в якості презентації мої висновки будуть найбільш легко зрозумілими за умови їх висловлювання в тому саме розділі моєї оцінки.

4. Незабезпечення розкриття, замовленого проти кожного з Першого до Шостого Відповідачів після отримання повноважень Єдиного Директора кожної з цих компаній не пізніше 30 травня 2013 р.

5. Не видання наказу кожному з Першого до Сьомого Відповідачів про забезпечення розкриття, яке вимагалось з них 8, 17 та 31 травня 2013 р., діючи в зазначені проміжки часу в якості фактичного директора та контролюючого розуму кожного з цих компаній, та в якості Директора кожного з Першого до Шостого Відповідачів, не пізніше 30 травня 2013 р.

6. Зумовлювання та потурання порушенням Наказів від 8, 17 та 31 травня 2013 р., діючи в зазначені проміжки часу в якості фактичного директора та контролюючого розуму кожного з цих компаній, та в якості Директора

кожного з Першого до Сьомого Відповідачів, та з 30 травня 2013 р. в якості директора Першого - Шостого Відповідачів.

132. Пункт 5(1) відповідного наказу від 17 травня вимагав від компанії «Інвест» надати «підтвердження того, що вони, як і раніше, володіють акціями, зареєстрованими за ними в Будинку Компаній 15 травня 2013 р., будь то в якості голови, агента або номінального утримувача, із зазначенням посади, в якій вони тримають ці акції».

133 . Пункт 5 наказу Глоуб Дж. від 31 травня 2013 р., передбачає наступне щодо Кредиту:

«Протягом 3 днів з моменту винесення цього Наказу, Відповідачі повинні надати Заявникам, через відповідального співробітника компанії, який, за умови підтвердження відповідальним співробітником компанії, може бути наданий акціонером, наступну інформацію та розкриття:

(1) Підтвердження того, що вони як і раніше володіють акціями, зареєстрованими за ними в Будинку Компаній 30 травня 2013 р., будь то в якості голови, агента або номінального утримувача, із зазначенням посади, в якій вони тримають ці акції».

134. Згідно моєї оцінки, пан Альтман був контролюючим розумом та фактичним директором компанії «Інвест» в усіх істотних проміжках часу, та законним директором з 30 травня. Рішення про невиконання цього наказу було прийнято паном Альтманом. Він міг та повинен був здійснити розкриття, але вирішив не робити цього. Тому я вважаю, що це питання є визначеним.

135. Я також встановив, що пан Альтман був контролюючим розумом банку «Кредит», та що рішення про не дотримання наказу Глоуб Дж. було прийнято паном Альтманом, діючим в якості фактичного директора. Він міг та повинен був здійснити розкриття, але вирішив не робити цього. Тому я вважаю, що це питання є визначеним. З наведених вище причин, я не задоволений тим, що пан Альтман діяв в порушення наказів, виданих проти компанії «Балмор», в межах, коли такі накази входять до заяв про неповагу.

136. Що стосується відповідних санкцій, які мають бути введені у зв'язку з цими висновками про неповагу, справу буде внесено до переліку справ, що підлягають подальшому розгляду для визначення цього питання.